

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδεῖα καέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφήν, ὁ ἐνμορφῆ Θεοῦ ὑπάρχων παντέλειος, καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῆ χειρὶ τοῦ παντός, περιδεδραγμένος δυναστεία σου, Ἀγνή ἢ πανάμωμος, προσεφθέγγετο λέγουσα. Πῶς σὲ σπαργάνοις, ἐνειλῆσω ὡς νήπιον, πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σὲ Υἱόν μου καλέσω, δούλη σου νὺν χρηματίζουσα; Ὑμῶ εὐλογῶ σε, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἢ Πανάμωμος, Ὁρῶσα, χερσὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρὰς πλησθεῖσα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ, Θεὲ ὕψιστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἄμετρου πτωχείας σου; Σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σὲ τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Ταῦτα ἱκετικῶς ἢ Σεμνή, θαμβητικῶς τε φθεγγομένη ἀκήκοε, τῶν Μάγων πρὸ τοῦ Σπηλαίου, παρισταμένη ὁμοῦ, καὶ πρὸς τούτους ἔφη. Τίνα θέλετε; ὕμεις, ὡς ὀρῶ γάρ, ἀλλοδαπῆς χώρας ἦλθετε, Περσῶν τὸ σχῆμα, οὐ τὸ φρόνη μὰ ἔχοντες, ξένην ἄφιζιν, καὶ πορείαν πεποίησθε, καὶ πρὸς τὸν ξενιτεύσαντα, ἐξ ὕψους καὶ ξένως μοί, ἐνοικισθέντα ὡς ὄϊδε, μετὰ σπουδῆς παρεγένεσθε, αὐτὸν προσκυνῆσαι, τὸν δωρούμενον τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Δισμύριοι Μάρτυρες Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῆ χάριτι, συναθροισθέντες ἐν Πνεύματι, δῆμος μακάριος, φωταυγεῖς ἀστέρες, πλάνης νύκτα λύσαντες, πρὸς ἄδυτον αὐγὴν μετετέθητε, καὶ νὺν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληθὺς πολυάριθμος πυρί, ἤδη ὠλοκαύτῳται, καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε, τὰ ἐπουράνια, καὶ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴν ὁμήγυριν, ἐφαίδρυνε, χαρὰς τε ἐπλήρωσε, νὺν τὰ ἐπίγεια, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς τελοῦντας, τὴν ἐνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Παρθένοι νεάνιδες τῶν σῶν, μύρων ὀσφραϊνόμεναι, σοῖς ἠκολούθησαν ἴχνεσι, τὸ σὸν μιμούμεναι, ζωηφόρον πάθος, τὸ ψυχοσωτήριον, καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν, ἐν σοὶ γηθόμεναι, Εὐεργέτα κατωκίσθησαν, τοῦ σοῦ κάλλους, σαφῶς ἀπολαύουσαι.

Δόξα... Καὶ νὺν... Ἦχος δ'

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ, ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεώχθη ὁ ὄφις κατηργήθη, ἦν γὰρ ἡπάτησε πρῶην, νὺν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὡ βᾶθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἢ προξενήσασα τὸν θάνατον πάση σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντί, διὰ τῆς Θεοτόκου, βρέφος γὰρ τίκεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός, καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἀμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων, καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὐας θεραπεύει, τὰς ἐν λύπαις ὠδίνας. Χορευέτω τοῖνυν, πᾶσα ἢ κτίσις καὶ σκιρτάτω, ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτήν, παραγέγονε Χριστός, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ὅλον θεουργικῶς, φορέσας ἐκ Παρθένου, Ἀδάμ Χριστὲ τὸν πρῶτον, ἐτέχθης ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνη ἐσπαργάνωσαι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ψάλλε προφητικῶς, Δαυὶδ κινῶν τὴν λύραν, τῆς σῆς γὰρ ἐξ ὀσφύος, ἐξ ἧς ἡ Θεοτόκος, Χριστὸς γεννᾶται σὴ μερον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Αἶνον Θεοτερπῆ, μετὰ Ποιμένων Μάγοι, καὶ σὺν Ἀγγέλοις δόξαν, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Θεῷ πιστοὶ προσάξωμεν.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος α'

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἄσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νὺν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα, ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, καὶ ταπεινοῦς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ἦχος δ'

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγαι αἰ σκηναί, αἰ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν, ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοί.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Παράδοξον πιστοί, τὸ μυστήριον τοῦτο! Θεὸς ἐκ γυναικός, ἐγεννήθη ὡς οἶδε, τάγματα τῶν Ἀγγέλων, καταπλαγέντα τὴ καταβάσει αὐτοῦ, κράζουσιν ἀνυμνοῦντα. Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... Καὶ νύν... τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Αὐτόμελον

Αὐλῶν ποιμενικῶν, καταπαύων ἄσμα, στρατὸς Ἀγγελικός, ἐπαφώνει λέγων. Αἶνον ἄσατε θεῖον, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεῦοντες, κράζατε ἀνυμνοῦντες. Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... Καὶ νύν... τὸ αὐτὸ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πληθὺς με σῶζοις Καλλινίκων Μαρτύρων. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος α'

«Ὤδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῶ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται».

Πληθὺς πολυάριθμε, σεπτῶν Μαρτύρων, τὰ πλήθη ἐξάλειψον, τῶν πολλῶν πταισμάτων μου, τὴ μεσιτεία σου, καὶ δίδου λόγον ἀνυμνεῖν, τὴν σὴν πανήγυριν.

Λαμπτήρες ὑπέρφωτοι, τῆς Ἐκκλησίας, καλλινίκοι Μάρτυρες, τοῖς οικείοις μέλεσι, Θεὸν δοξάσαντες, τὴ φωτοφόρω νῦν ἡμῖν, μνήμη δοξάζεσθε.

Ἡ πίστις ἡ ἔνθεος, τῶν Ἀθλοφόρων, ἀπίστων τὴν ἄθεον, τυραννίδα ὤλεσε, καὶ ἐξηφάνισε, τὴν τῶν δαιμόνων πονηράν, ἔνστασιν χάριτι.

Θεὸν παντοδύναμον, σάρκα λαβόντα, καὶ θάνατον λύσαντα, τῷ θανάτῳ Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἐθανατώθητε ζωὴν, λαβόντες ἄληκτον.

Θεοτοκίον

Ἵμνῷ σὲ Πανύμνητε, εὐλογημένη, Θεὸν ὑπερύμνητον, ἐν σαρκὶ κυήσασαν, τὸν μεγαλύναντα, τοὺς Ἀθλοφόρους, καὶ τὸν ἐχθρὸν κατα παλαίσαντας.

Ὦδὴ γ'

«Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε».

Ὁραιοτάτως ἐκπυρούμενοι, τὴ Χριστοῦ ἀγάπῃ Πανεύφημοι, ὑφαπτομένης τῆς πυρᾶς, οὐδαμῶς ἐπτοήθητε, ἀλλ' ἐν ταύτῃ τελειούμενοι, ὑφ' ἐν ἐδοξάσθητε.

Ζώση φωνὴ Θεὸν κηρύττοντες, ἀπειλὰς ἀθέων οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλὰ τῶν Παίδων τὴν φωνήν, ὁμοφρόνως ἐκραύγαζον, οἱ πανεύφημοι Ὀπλίται, τοῦ Χριστοῦ τελειούμενοι.

Οὗ δειλιῶμεν πῦρ ὁμόδουλον, οἱ γενναῖοι ἅμα ἐκραύγαζον, ἀγαλλομένη δὲ ψυχὴ, διὰ σὲ θανατούμεθα, τὸν θανόντα καὶ τὸν θάνατον, Σωτὴρ καταργήσαντα.

Θεοτοκίον

Ἵνα Θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον, ὁ Θεὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Παρθένε τῆς Ἁγνῆς, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, διὰ τούτο σε συμφώνως, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε».

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων

Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, Δισμυρίων Μαρτύρων, τιμώμενος ἡμῖν ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως, ἐξαφθέντες γάρ, θεία στοργὴ τοῦ Δεσπότη, τέλος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον

Ἐν φάτνῃ δι' ἡμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέθης, μακρόθυμε Σωτήρ, νηπιάσας βουλήσει. Ποιμένες δὲ σὲ ὕμνησαν, μέτ' ἀγγέλων κραυγάζοντες. Δόξα αἴνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι, καὶ ὑψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὡδή δ'

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε, ὅτι τῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ».

Σοῦ τῷ πόθῳ προσέδησαν, καρδίας Λόγε οἱ Ἀθλοφόροι, διὰ σέ δὲ θανατούμενοι, ὡς ἀρνία ἄμωμα, μιμηταὶ τοῦ πάθους σου ὤφθησαν.

Κυβερνήσαντες Ἅγιοι, πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας, τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν Πνεύματι, ζάλην διεφύγετε, εἰδωλομανίας Μακάριοι.

Ἀπερίτρεπτοι ὤφθητε, ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ μαρτυρίου, ἀκατάσειστοι, ἀπτόητοι, διωκτῶν τὴν ἔνστασιν, τῇ ἐνθέῳ πίστει νικήσαντες.

Θεοτοκίον

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, Εὐλογημένη, τῆς πρὶν κατάρας, εὐλογίαν ἀπειλήφραμεν, καὶ ζωὴν καὶ λύτρωσιν, οἱ σέ Θεοτόκον δοξάζοντες.

Ὡδή ε'

«Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρίματα τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Λαμπροφανῶς ἡ μνήμη ἐπέλαμψε τῶν Ἀθλοφόρων σου, καὶ ἐφώτισε τῆς γῆς τὰ πέρατα, ταῖς τῶν θαυμάτων, θείαις διαδόσεσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱεουργοὶ θυσίαν προσάγοντες, θύματα τέλεια, προσηνέχθησαν Ὀλοκαυτούμενοι, σὺν πάσιν ἄλλοις, πλείοσι συμμάρτυσι, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ναοὶ Θεοῦ ὑπάρχοντες Ἅγιοι, διὰ βαπτίσματος, τέλος ἅγιον, Ὁμοῦ ἐδέξασθε, ἐν οἴκῳ θείῳ καὶ πρὸς ἐπουράνιον, Ναὸν ἀνηγέχθητε.

Θεοτοκίον

Ἵνα Θεὸς τοῖς ἄνω συνάψει, τοὺς ὀλισθήσαντας, παραβάσεως εἰς μέγα βάραθρον, τὴν σὴν γαστέρα ὤκησε Πανάχραντε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε.

Ὡδή ς'

«Τὸν προφήτην Ἰωάν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Τὴν ζωὴν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθοράς, καὶ σώσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα. Δόξα σοί».

Κορυφαῖος ἱεροῦ, ἐχρημάτισας λαοῦ, καὶ προέπεμψας αὐτόν, ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανόν, ἀθλήσαντα, Ἱερομάρτυς Ἄνθιμε Ὅσιε.

Ὡς χρυσίον καθαρὸν, ἀναμέσον τοῦ πυρός, ἡ εὐσέβεια ὑμῶν, Ἀθληταὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐγνώρισται, ἡλίου πλέον ἐναπαστράπτουσα.

Νεκρωθέντες τῇ σαρκί, τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, ἐκκληρώσασθε σοφοί, συνυπάρχοντες Χριστῷ, τῷ δείξαντι, δυνατωτέρους ὑμᾶς κολάσεων.

Θεοτοκίον

Μετὰ τόκον ἀληθῶς, ὡς πρὸ τόκου Μαριάμ, τῇ δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκωθέντος, Ἰησοῦ, διέμεινας, Παρθένος, ὄντως, θαῦμα παράδοξον!

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν προφήτην Ἰωάν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Τὴν ζωὴν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθοράς, καὶ σώσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα. Δόξα σοί».

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδεῖα καέντων.

Στίχοι

- Ὡς προσφοραὶ σοὶ Σῶτερ ἐξωπτημένοι,
- Οἱ Δισμύριοι τοῦ νεῶ κεῖνται μέσον.
- Ἄνερας ὀγδοάτη κτάνεν εἰκάδι Δισμυρίους πύρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἀπὸ τῆς Συγκλήτου, ἔξω τῆς πυρᾶς ἀπολειφθέντων, καὶ τελειωθέντων.

Ὁ Ἅγιος Ἰνδης, ἐν τῇ θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἰνδὴν ἀκούω τοῦ βίου λαβεῖν πέρας,
- Ἄκρον καταντήσαντα πρὸς βυθοῦ πέρας.

Οἱ ἅγιοι Γοργόνιος καὶ Πέτρος ἐν τῇ θαλάσῃ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Πόντος καλύπτει Γοργόνιον καὶ Πέτρον,
- Μνήμη δὲ τούτων οὗ καλύπτεται χρόνω.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ζήνων ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Ζήνων κεφαλὴν τέμνεται διὰ ξίφους,
- Μὴ προσκυνεῖν ἄγαλμα τοῦ Ζηνὸς θέλων.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαρδόνιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

- Καὶ Μαρδόνιον Μαρτύρων ἔγνω ἕνα,
- Στέργοντα Χριστόν, καὶ στέργοντα πῦρ φλέγον.

Ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, ὁ Πρεπόσιτος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- ὁ Δωρόθεος, τὴν κεφαλὴν μου, λέγει,
- Δῶρον κομίζω τῷ Θεῷ τετμημένην.

Ὁ ἅγιος θεόφιλος ὁ Διάκονος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἀπόγραφε βληθέντα συχνοῖς τοῖς λίθοις,
- Καὶ θεόφιλον συλλόγω Θεοῦ φίλων.

Ὁ Ἅγιος Μυγδόνιος, βόθρω ἐγχωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Κὰν χωννύηται Μυγδόνιος ἐν βόθρῳ
- Ἐγνωσμένος τοῖς πᾶσι Μάρτυς τυγχάνει.

Ὁ Ἅγιος Γλυκέριος, ὁ Πρεσβύτερος, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὁ Γλυκέριος, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος,
- Ἔφη, Γλυκὺς μοὶ τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Δόμνα, ξίφει τμηθεῖσα, τῷ πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἐκτεν συνάπτω ταῖς φρονίμοις Παρθένοις,
- Τὴν ψευδόμωρον Δόμναν ἐκτετμημένην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

«Τοὺς ἐν καμίνῳ Παίδας σου Σωτήρ, οὐχ ἤψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ, τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἀποσκοποῦντες μόνα τὰ ἐκεῖ, Μακάριοι μένοντα, δυνάμει θεϊκῆ, ὥσπερ οἱ τρεῖς ἐν Βαβυλώνι θεῖοι Παῖδες, τοῦ πυρὸς ἀνώτεροι, ὥφθητε θεῖω φωτὶ καταλαμπόμενοι.

Ῥῆμα Τυράννου ἄλογον Σοφοί, φαυλίσαντες, σὺν ἱερωτάταις γυναιξί, καὶ κομιδῇ ὡς ἀληθῶς, θεῖοις νηπίοις, προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς προσανηνέχθητε.

Τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως Χριστοῦ, προσφέροντες ἔνδον ἐν ψυχῇ πανευλαβῶς, τὸ σκοτεινὸν τῆς ἀθείας νέφος ὄντως, Ἀθληταὶ διήλθετε, καὶ εἰς αἰώνιον φῶς μετεβιβάσθητε.

Θεοτοκίον

Ὑψηλοτέρα ὥφθης οὐρανῶν κηῖσα, πάντων τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, ὃν ἐκτενῶς, καθικετεύουσα μὴ παύση, Παναγία ἄχραντε σῶσαι, τοὺς πίστει θερμῇ δοξολογούντάς σε.

Ὦδὴ η'

«Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ῥέουσιν ἐνθέου εὐωδίας, ἱαμάτων τὰ μύρα, Μαρτύρων τὰ λείψανα, καὶ παθῶν δυσωδίαν ξηραίνουσι, τῶν πίστει ἀνυμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦφθητε ὡς ῥόδα Ἀθλοφόροι, ὠραιότατα μέσον, περιχεόμενοι τοῦ πυρός, καὶ Προθύμως ἐκράζετε. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίσκοι ἅμα καὶ Παρθένοι, καὶ πρεσβῦται καὶ νέοι, Ἅγια Νήπια, γυναικῶν τε πληθὺς ἀναρίθμητος, τῆς ἄνω ἔτυχον χορείας, ὁμοῦ ἐνηθληκότες.

Θεοτοκίον

Ἰεζεκιὴλ σὲ πύλην βλέπει, κεκλεισμένην Παρθένη, δι' ἧς διώδευσεν, Ἰησοῦς, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου, καὶ σάρκα ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, φορέσας ἀσυγχύτως.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

«Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος ὁ ἄναρχος, μεγαλύνομεν πάντες, ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν».

Ὡς ἐθελόθυτοι ἄρνες, ὠλοκαυτώθητε ἅμα, καὶ ὡς θυσία καθαρὰ, τῷ τυθέντι Δεσπότη, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γηγενῶν, καλλίνικοι Μάρτυρες, προσήχθητε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης, ἐπαξίως, ἐκομίσασθε ὁμοῦ.

Σὺν τοῖς Ἁγίοις Προφήταις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ ἁγίοις Ἀγγέλοις, πληθὺς Μαρτύρων εὐκλεῶν, Κυρίου δεθήθητε, τοῦ σώζεσθαι, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Ἦλιακῶν λαμπηδόνων, ἡ ἱερὰ ὑμῶν μνήμη, πλέον ἐκλάμπει Ἀθληταί, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, ἀποδιώκουσα ἀεὶ, καὶ πάντας φωτίζουσα, Πανεύφημοι, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, κατὰ χρέος, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαν, τὴν σκοτισθεϊσάν μου ψυχὴν, ταῖς ἀπάταις τοῦ βίου, καὶ γεγονυῖαν τῶν ἐχθρῶν, Πανάμωμε παίγνιον, οἰκτείρησον, καὶ φωτὶ μετανοίας, σωτηρίου,

καταξίωσον Ἀγνή.

Ὁ Εἰρμός

«Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος ὁ ἄναρχος, μεγαλύνομεν πάντες, ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν».

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Πληθὺς Μαρτύρων πάντιμε, καὶ φάλαγξ θεοσύλλεκτε, τῶν Δυσμυρίων ἁγίων, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως, τοὺς νῦν ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν λαμπρὰν ἐκτελοῦντας, καὶ ἀμφοτον ὑμῶν μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς

Εἰκόνοσ ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἶμοι ὁ τλήμων! δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι, σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοί, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας Σωτὴρ με, Παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τῆς οἰκείας χρηστότητος, ὁ Δεσπότης βουλόμενος, τοῖς ἀνθρώποις τὸν πλούτον σου ὁ φιλόανθρωπος, καθυποδεῖξαι τὸ φύραμα, τὸ τούτων ἀνέλαβες, καὶ ἐτέχθης ἐν σαρκί, καὶ τὸ Σπήλαιον ὤκησας, ἵνα ἅπαντας, οὐρανίους ποιήσης ἀνυψώσας, τοὺς αἰνοῦντας καὶ ὑμνοῦντας, τὴν σὴν ἀνέκφραστον Γέννησιν. (Δίς)

Τῇ δυνάμει νευρούμενοι, καὶ στερρῶς κρατυνόμενοι, καὶ ἐνισχυόμενοι τοῦ Παντάνακτος, ἐν ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως, ἀήττητοι Μάρτυρες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, κραταιῶς ἐνίκησατε, καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ πιστοὶς τὴν σωτηρίαν, ὡς ἀντιλήπτορες μέγιστοι.

Ἐν τοῖς λόγοις Φιλόθεος, καὶ ἐν ἔργοις Δωρόθεος, καὶ θεῖος Μαρδόνιος, καὶ Γοργόνιος, σὺν τῷ Σεκούνδῳ καὶ Πέτρῳ τε, καὶ Ἰνδὴ ἠρίστευσαν, καὶ ἐχθροῦ παρεμβολάς, ἐτροπώσαντο χαίροντες, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ παντοίων κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεπτὴν αὐτῶν πανήγυριν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. α'

Ἀκατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυστήριον! ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ ἄσαρκος σαρκουῖται, ὁ Λόγος παχύνεται, καὶ ὁ Ὄν γίνεται ὁ οὐκ εἶν, Παρθένος τίκτει ἐν Σηλαιῷ βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως, φάτνη ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον, κτήνη ἀπεικάζει, χερουβικὴν παράστασιν, Ποιμένες θαυμάζουσι, Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β' Αἱ Ἀγγελικαὶ

Ἄγει ἑορτήν, ἐν χαρᾷ πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ οἱ οὐρανοί, σὺν ἡμῖν ἀγαλλιῶνται, ἐν φάτνῃ γὰρ ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου τικτομενος, καὶ ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, βρέφος νῦν ὠράθη παραδόξως, πρὸς ὃν εἶπωμεν. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Νέον δι' ἡμᾶς, Ἰησοῦ ὄφθης παιδίον, ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ἀνατείλας, παλαιωθέντας πάλαι, παραβάσει βουλόμενος, πάντας καινουργῆσαι τοὺς ἀνθρώπους, διὸ σοὶ πάντες εὐχαρίστως, ἀεὶ κράζομεν. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἦμνησαν Χριστόν, ἐκ Παρθένου προελθόντα, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ κοιλάδες καὶ πεδία, ἀστὴρ δὲ τοῦτον Μάγοις, οὐρανόθεν ὑπέδειξε, κείμενον ὡς βρέφος ἐν σπηλαίῳ, σάρκα δουλικὴν ἠμφιεσμένον, πρὸς ὃν κρᾶζομεν. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Δόξα... Ὅμοιον

Τίς σου ἢ πολλή, καὶ ἀνείκαστος πτωχία, δι' ἧς ὁ Ἀδάμ, κατεπλούτησε τὰ θεία; ἐβόα ἡ Παρθένος, ἐν ἀγκάλαις κατέχουσα, τὸν Ἐμμανουὴλ Θεὸν καὶ Κτίστην, σάρκα ἐξ αὐτῆς ἀνειληφότα, πρὸς ὃν κρᾶζομεν. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Καὶ νύν... ὅμοιον

Παῖδιον ὁ προῶν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, ἐτέχθη ἐκόν, καὶ Υἱὸς ἡμῶν ἐδόθη. Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι, γινῶτε καὶ ἠττάσθε, μεθ' ἡμῶν γάρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἄπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχήν, αὐτῷ μὴ ὑπεΐκουσαν.

Ἡ λοιπή, Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.